

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9 בינואר, 2012

ת"א 10-05-44207 אבגיל ואח' נ' דר

בפני כב' השופטת נועה גרוסמן, סגנית נשיאה

תובעים 1. רונית אבגיל
2. יוסף אסף אעיש
ע"י ב"כ עו"ד רז

נגד

נתבע שי דר
ע"י ב"כ עו"ד אברהמי

פסק דין

התביעה:

לפני תביעה כספית על סך 115,729 ₪, נכון למועד הגשתה, 27.5.10. התובעים הינם זוג נשוי ומנהלים הרכב מוזיקלי תחת השם "היפנוטיקה מיוזיק". הנתבע, שי דר, הינו מעצב אתרי אינטרנט דרך סטודיו "פאט דלמיישן". ביום 17.8.08 נחתם הסכם עבודה בין הצדדים, לפיו היה הנתבע אמור להקים עבור התובעים אתר אינטרנט לקידום ההרכב המוזיקלי שלהם – נספח א' לכתב התביעה. ביום 31.3.09 העביר הנתבע לתובעים הצעת מחיר ומסמך מפורט עבור האתר – נספח ב' לכתב התביעה. הנתבע התחייב להקים את כל מערכות האתר תוך 40 יום ממועד ביצוע התשלום. הוסכם כי תמורת הנ"ל יקבל סך של 15,000 ₪, 50% במזומן ו-50% ביום עליית האתר לאוויר. הנתבע קיבל תשלום ראשון ביום 21.4.09, בשיעור 8,662 ₪. חשבונית מס הונפקה ביום 5.5.09. הנתבע קיבל סכום נוסף של 9,553 ₪, עליו הוצאה חשבונית ביום 7.7.09. התשלום השני שולם לידיו עוד בטרם עלה האתר לאוויר, לפי דרישתו. התובעים אף שילמו לו באותו מעמד סכום נוסף של 1,113 ₪ עבור אחסון האתר לתקופה של שנה. סה"כ טוענים התובעים כי שילמו לנתבע סכום של 19,329 ₪ עבור הקמת האתר. בסופו של דבר, התברר כי האתר בעייתי, גלריית התמונות אינה עובדת, מערכת הניהול אינה עובדת, וקטעי וידאו לא צורפו. התובעים פנו לנתבע שוב ושוב כדי לתקן את הפגמים, אך ללא הועיל. בלית ברירה, ולאחר פניות חוזרות ונשנות, פנו התובעים באופן עצמאי לטכנאי חדש. הטכנאי החדש הסביר כי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9 בינואר, 2012

ת"א 44207-05-10 אבגיל ואח' נ' דר

1 לצורך ביצוע תיקון, עליו לקבל את קבצי המקור המצויים בידי הנתבע, אולם זה סרב לפניית
2 התובעים להעברת המסמך.

3 התובעים מתארים בתביעתם את הבעיות שהותיר הנתבע באתר, כגון: נושא שרת האחסון
4 והיעדר עבודה של המערכת. לגרסתם, הנתבע הוליד אותם שולל ודחה אותם בתירוצים
5 שונים לאחר שקיבל את מלוא התשלום. מכאן התביעה המורכבת מן הסכומים הבאים:

6 19,329 ₪ - התמורה ששולמה לנתבע.

7 1,400 ₪ - סכום ששולם לטכנאי.

8 10,000 ₪ - סכום מוערך עבור תשלום אפשרי לטכנאי לתיקון מערכת הניהול.

9 5,000 ₪ - הוצאות שנגרמו לתובעים בהתנהלות מול הנתבע.

10 30,000 ₪ - עוגמת נפש.

11 50,000 ₪ - מניעת רווח בשל היעדר הפרסום.

ההגנה:

14 הנתבע טוען כי הוא העניק לתובעים שירות מקצועי ואיכותי ועמד בכל התחייבויותיו על פי
15 ההסכם בין הצדדים. לגרסתו, הפרויקט המוזיקלי של התובעים נכשל, אך הוא אינו הכתובת
16 לכך. הוא אישר כי הוא אכן עוסק בבניית אתרי אינטרנט לגורמים פרטיים וחברות
17 מסחריות.

18 התובעים פנו אליו כדי שיקים עבורם אתר תדמית הכולל תוכן בלבד, ולא אתר מכירות.
19 הנתבע סבור כי עמד בכל התחייבויותיו כלפי התובעים, והקים את האתר על פי המוסכם.
20 התובעים, משום מה, סברו כי עליו להמשיך ולהעניק להם שירותים נוספים, מעבר לתנאי
21 ההסכם ביניהם, ומעבר לסכום ששולם לו.

22 התנהלותם של התובעים לא היתה תקינה והנתבע סבור כי היא עולה כדי סחיטה והתנכלות.
23 כך למשל, פגעו בשמו הטוב על ידי פנייה לגורם עמו עבד בשיתוף פעולה (סטודיו "קלאץ'"),
24 וכן תלונת שווא למשטרה, ממנה עלה כי הוא משתמש בסמים. המשטרה ערכה חיפוש
25 בסטודיו שלו בתאריך 18.4.10, שלא הניב דבר.

26 הנתבע מפנה לסדרת מיילים שהתקבלה מאת התובעים, שם אישרו כי האתר נבנה לשביעות
27 רצונם – נספחים ו'-ט' לכתב ההגנה.

28 הנתבע טוען כי מסר לתובעים מערכת ניהול חדשה, משופרת ופועלת. כל קבצי האתר נמסרו
29 לתובעים, והם כל הקבצים הנדרשים לתובעים לשם הפעלת האתר ותפעול מערכת הניהול.
30 קבצי המקור אינם שייכים לתובעים אלא לו עצמו, ואם התובעים מעוניינים בקבצי המקור,
31 עליהם לשלם לו תמורה נוספת בשיעור 5,000 ₪ בצירוף מע"מ.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9 בינואר, 2012

ת"א 44207-05-10 אבגיל ואח' נ' דר

בנושא השרת, טען הנתבע כי הבעיות נעוצות בהגדרת השרת החדש של התובעים, ואינה באשמתו. אמנם בעת חתימת ההסכם לנתבע לא היה שרת אחסון, ולכן הפנה את התובעים לאתר אחר. הנתבע מכחיש את התביעה ואת הסעדים הכספיים הנובעים ממנה. לשיטתו, עשה את המיטב עבור התובעים, על פי הסכם ההתקשרות. לא זו אף זו, הוא אף העניק להם שירותים נוספים של עדכון נגן המוזיקה, עדכון רקע הוידאו ושינוי גלריית התמונות. בגין כל הנ"ל, הוא טוען לקיזוז סך של 6,080 ₪ פלוס מע"מ.

השאלות המצריכות הכרעה:

- התשתית העובדתית אותה הציגו הצדדים, מקימה את הצורך להכריע בשאלות הבאות:
 - א. היקף ההתקשרות בין הצדדים – מה היתה חובתו של הנתבע כלפי התובעים, מבחינת הקמת האתר, גלריית התמונות, קטעי הוידאו וכו'? האם עמד הנתבע בחובתו זו?
 - ב. מה היתה חובתו של הנתבע כלפי התובעים מבחינת שימור האתר לאחר הקמתו – הקצאת שרת אחסון ועדכון האתר ומערכת הניהול?
 - ג. האם קבצי המקור הם בבעלות הנתבע, ובמידה והתובעים חפצים בהם, עליהם לשלם לו תשלום נוסף, או שמא קבצי המקור הם בבעלות התובעים והם זכאים לקבלם ללא תשלום נוסף?
 - ד. האם התמורה ששולמה לנתבע על ידי התובעים, בסך של 19,329 ₪, משקפת כהלכה את העבודה שבוצעה?
 - ה. נזיקהם הנטענים של התובעים, לרבות נזקים נלווים – האם באחריות הנתבע?
 - ו. זכות הקיזוז של הנתבע – האם הנתבע זכאי לקזז את הסך של 6,080 ₪ פלוס מע"מ להם הוא טוען?

אבחן את השאלות אחת לאחת.

היקף ההתקשרות:

התובע, מר אעיש, טען כי על פי המוסכם בין הצדדים, השירות שיינתן במסגרת הקמת אתר האינטרנט אמור לכלול רכיב עיקרי של הקמת מערכת ניהול האתר. מערכת הניהול היא חלק מרכזי ועיקרי בחוזה ההתקשרות בין הצדדים ואמורה להביא את האתר לידי תפקוד מלא ועדכון מעת לעת של הפרטים. בלעדיה, האתר נטול משמעות (ראו סעיף 4 לתצהירו). לטענתו, האתר הוקם באיחור ניכר, ורק לאחר שחלפה כמעט שנה הוא ורעייתו פנו אל הנתבע. רק אז הואיל הנתבע, לטענתו, לעדכן את מערכת הגלריה של התמונות, אך דבר זה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9 בינואר, 2012

ת"א 44207-05-10 אבגיל ואח' נ' דר

1 היה חסר משמעות, כל עוד מערכת הניהול לא הותקנה. מערכת הניהול הותקנה רק ביום
2 14.3.10, אך היא פגומה ואיננה עובדת (ראו סעיפים 7 ו-10 לתצהירו).
3 בפועל, הנתבע הקים רק את דף הבית ולא התקין גלריית תמונות, קבצי וידאו ומערכת
4 ניהול. לטענת התובעים, ההסכמה החוזית בינם לבין הנתבע כללה גם הסכמה להקמת
5 מערכת ניהול, שתתפעל את מערכת הגלריה וקבצי הוידאו, ותאפשר ניהול עצמאי של האתר
6 בכל זמן נתון. לא זו אף זו, קבצי המקור שנמצאים בידי הנתבע לא נמסרו לתובעים ובכך
7 הוא סיכל הקמת מערכת ניהול ע"י טכנאי אחר (ראו סעיפים 12-14 לתצהירו).
8 התובע נחקר על גרסתו זו בישיבת יום 2.11.11, והדגיש בעדותו: **"כל עוד אין מערכת ניהול**
9 **תקינה ועובדת, האתר אינו שווה. אני יודע זאת כי זו הסיבה שבעקבותיה פניתי אליו**
10 **מלכתחילה, כי הבנתי ממנו כי הוא יודע להקים מערכת ניהול"** (ראו עמ' 6 לפרוטוקול,
11 שורות 25-27). לאורך עדותו, חזר התובע על כך שההתקשרות היתה אמורה להכיל מערכת
12 ניהול, וכי חל איחור בהקמת האתר וניהולו, כך למשל אמר בעמ' 9 לפרוטוקול, שורות 13-
13 15: **"אנחנו נאלצים לשלם סכומי כסף גבוהים על מנת לעדכן אינפורמציה באתר. אם אנחנו**
14 **רוצים לעדכן טקסטים, תמונה, או כל דבר אחר, אנחנו אמורים לעשות זאת בתשלום גבוה**
15 **לטכנאי פלאש שעושים עבורנו"**.
16 גרסתה של התובעת 1, רונית אעיש אבגיל, חפפה לגרסתו של בעלה, התובע 2.
17
18 הנתבע, מר שי דר, טען מנגד בתצהיר עדותו הראשית, כי הוא התחייב להקים לתובעים אתר
19 אינטרנט תדמיתי, ובהתחייבות זו עמד. האתר היה מיועד להציג את עבודתם המוזיקלית של
20 התובעים, וכך נעשה. בשום אופן לא היתה כוונה להקים אתר מכירות שיאפשר ויתמוך
21 במכירת מרכולתם של התובעים באמצעות האתר (ראו סעיף 9 לתצהירו).
22 הנתבע סבור כי הכין עבודה מקצועית, שתאמה את המוזמן (ראו סעיף 11 לתצהירו).
23 לטענתו, האתר כלל מערכת ניהול תקינה (ראו סעיף 20 לתצהירו). לגרסתו, מערכת הניהול
24 של האתר תומכת בניהול מלא של קבצי וידאו וגלריית תמונות (ראו סעיף 21 לתצהירו).
25 בניגוד לטענות התובעים, כי נמסרה להם מערכת ניהול פגומה, הרי שאין לטענה זו כל יסוד,
26 מערכת הניהול שהקים נבדקה ע"י חברה חיצונית, חברת "מיפו טכנולוגיות בע"מ", ונמצאה
27 תקינה (ראו סעיף 22 לתצהירו).
28 האתר הותקן לפי דרישות התובעים, לפי סעיף 23 לתצהירו.
29 עם העלאת האתר לאוויר, הוא מסר, לטענתו, לידי התובעים את כל קבצי האתר הנדרשים
30 לצורך הפעלתו ותפעול מערכת הניהול. קבצי המקור הנטענים אינם שייכים לתובעים אלא
31 שייכים לו, ואם התובעים מבקשים לקבלם, עליהם להוסיף לו תמורה כספית נוספת (ראו
32 סעיף 25 לתצהירו). לשיטתו, בסעיף 26 לתצהירו, התובעים אינם זקוקים לקבצי המקור על
33 מנת שהמערכת הניהולית באתר תעבוד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9 בינואר, 2012

ת"א 44207-05-10 אבגיל ואח' נ' דר

1 הנתבע תמך יתד טענותיו בתצהירים נוספים. הוגש תצהירו של מר ענבר רייס, מנכ"ל חברת
2 "מיפו טכנולוגיות בע"מ", העוסקת בבניית אתרי אינטרנט, קידום אתרים, פיתוח
3 אפליקציות וכו'. החברה עובדת בשיתוף פעולה עם הנתבע ומבצעת עבורו, מעת לעת, עבודות
4 פיתוח של מערכות ניהול לאתרי אינטרנט כקבלן עצמאי.

5 החברה פיתחה מערכת ניהול לאתר של התובעים, עבור הנתבע, והיא נבדקה על ידי מר רייס,
6 המצהיר, ועל ידי הנתבע בעת מסירתה ללקוח, כמפורט בסעיף 3 לתצהירו. לטענתו, במערכת
7 זו ניתן לעדכן תכנים רבים והיא נמצאה תקינה ופועלת כראוי. מר רייס התייצב להחקר על
8 גרסתו בישיבת יום 2.11.11, וחזר על העמדה כי הוא עצמו בדק באופן אישי את המערכת,
9 אשר עובדת ומתפקדת במאה אחוז, כלשונו (עמ' 15 לפרוטוקול, שורות 26-32).

10 עוד העיד מטעם הנתבע מר יובל אטינגר, מנכ"ל שותפות קלאץ', העוסקת בביצוע עבודות
11 עיצוב ואנימציה בתלת מימד לאתרי אינטרנט. לדבריו, הוא ביצע את העבודות בתלת מימד
12 לאתר של התובעים, עבור הנתבע, והקדיש לעבודה הנ"ל 173 שעות עבודה (ראו סעיף 4
13 לתצהירו).

14
15 כדי לבחון את היקף ההתקשרות בין הצדדים, יש לעיין בראש ובראשונה בהסכם
16 ההתקשרות מיום 21.4.09 (נספח ד' לכתב התביעה).

17 בין הצדדים נחתמו כמה וכמה הסכמים, שצורפו לכתב התביעה, אולם מדובר במסמכים
18 ראשוניים ביותר. המסמך מיום 21.4.09 הוא המסמך המרכזי. מסמך זה נערך על ידי הנתבע,
19 שכן הוא נושא בלוגו שלו את שמו המסחרי של הנתבע, פט דלמישן. לכך יש משמעות
20 פרשנית.

21 על פי ההסכם, התחייב הנתבע לעצב עבור התובעים "מוצר מולטימדיה", אשר מוגדר בחוזה
22 כ"מדיה אשר כוללת סוגי תוכן שונים ופלטפורמות שידור מגוונות, כגון: טקסט, סאונד,
23 אלמנטים גרפיים, אנימציה, וידאו". הנתבע התחייב להעביר את מוצר המולטימדיה לידי
24 התובעים. הנתבע התחייב לספק מוצר מוגמר, על פי זמני העבודה שהוגדרו בנספח א' לאותו
25 הסכם.

26 עולה מן המסמכים שהוגשו לעיוני, לרבות תכתובות מיילים בין הצדדים, כי הציפייה של
27 התובעים מן הנתבע אינה תואמת את ציפיותו של הנתבע מן התובעים. נראה כי מפגש
28 הרצונות בין הצדדים לא מצא ביטוי בהסכם, נספח ד' לכתב התביעה. התובעים ציפו לקבל
29 מערכת ניהול ואתר עשיר עם לינקים, גלריות וקבצי וידאו. במקום זה, קיבלו דף בית, שאינו
30 בר עדכון. הנתבע מצידו סבר כי התמורה הכספית ששילמו לו התובעים מספקת כדי מה
31 שמסר להם, אך לא מעבר לכך. הוא סבור כי אתר משוכלל יותר ממה שבנה עבור התובעים,
32 מחייב תשלום גבוה יותר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9 בינואר, 2012

ת"א 44207-05-10 אבגיל ואח' נ' דר

1 לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים ועיינתי במסמכים שהוגשו, אני מוצאת כי אכן לא היתה
2 התאמת ציפיות בין הצדדים. התובעים סברו כי הם רוכשים אתר אינטרנט בר עדכון וניהול,
3 ואילו הנתבע מכר להם אתר מצומצם יותר. בשאלה על מי מוטלת האחריות לכך, יש לבחון
4 את הנסיבות האופפות את העסקה.

5 מעדויות הצדדים התרשמתי כי התובעים הבהירו לנתבע היטב את הציפיות שלהם מן
6 האתר. הם ביקשו אתר שיציג את עבודתם בצורה מלאה ומגוונת, ויאפשר להם לעדכן אותו
7 באופן עצמאי. בקשותיהם אלה של התובעים לא מצאו ביטוי במערכת ההסכמים, שדיברה
8 בשפה מצומצמת על "מוצר מולטימדיה".

9 כאשר אני בוחנת את התכתובות שצירפו הצדדים, אני רואה שהתובעת 2 תינתה עמדתה
10 במייל לנתבע מיום 8.10.09: **"היחס שלך לא מובן, בהתחלה אתה פתאום נוסע לחופשה**
11 **לאיזה חודש, אחר כך אתה חוזר ואתה אומר שאתה עסוק. לאחר מכן אתה מבקש תוספות**
12 **תשלום על דברים שהיו אמורים להתבצע על ידך בתיאום איתנו מלכתחילה... אני מבקשת**
13 **את מה שמגיע לי ומה שסיכמנו ומה ששולם על ידינו, ולא מעבר... אל תתן לנו להרגיש**
14 **שלאחר ששילמנו לך היחס שלך משתנה... לא היית צריך להיות קטנוני ולבקש על כל**
15 **פיפס תוספות. זה לא מקצועי וזה גם לא לעניין..."**.

16 בתכתובות מייל שונות, חוזרים התובעים ומפצירים בנתבע להעלות את האתר בקרוב, וכפי
17 שהוסכם. במייל מיום 25.10.09, מלינה התובעת בפני הנתבע: **"היינו בטוחים כי ניתן**
18 **להעלות בגלריה, פרט לתמונות, גם קליפים ו-וידאו. הרי דיברנו על זה מלכתחילה. כמו כן,**
19 **אתה יודע שמלכתחילה היתה לנו בעיה עם הגלריה הנוכחית ששמת לנו ונאלצנו להסתפק**
20 **בה! והסתפקנו בה למרות שכיוונו למשהו אחר בידיעה שניתן להעלות גם וידאו. אבל לא**
21 **העלנו בדעתנו שאתה לא מספק גלריה רלוונטית לצרכים שלשם כך שכרנו אותך"**. עמדה זו
22 חוזרת שוב ושוב בתכתובות שהציגו התובעים.

23 הנתבע עצמו דבר בגרסה כי לא סוכם בין הצדדים על מערכת משוכללת, אלא על האתר
24 המצומצם שבנה להם. כאמור, הסכם ההתקשרות בין הצדדים נערך על ידי הנתבע, דבר שיש
25 לו חשיבות באשר לאופן פרשנותו.

26 מהעדויות שנשמעו בפני, שוכנעתי כי ההסכמה בין הצדדים היתה רחבה יותר מזו שהנתבע
27 טוען אליה. מקובלת עלי עמדת התובעים כי בפנייתם הראשונית אל הנתבע, וגם בהמשך, הם
28 התכוונו לאתר עשיר, המכיל לינקים וגלריית תמונות, וכן מערכת ניהול שתאפשר להם
29 לעדכן את האתר מעת לעת. הנתבע מצידו לא הדגיש בפני התובעים כי התשלום המבוצע על
30 ידם אינו מתייחס לאתר בהיקף כזה. התובעים הבינו, אפוא, כי תמורת כספם הם יקבלו
31 אתר רחב פי כמה מן האתר שקיבלו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9 בינואר, 2012

ת"א 44207-05-10 אבגיל ואח' נ' דר

1 אני קובעת כי הנתבע לא דק פורתא בשיחותיו עם התובעים, לפני החתימה על הסכם
2 ההתקשרות וקבלת הכספים. התובעים ביקשו מהנתבע אתר רחב היקף, והוא לא העמיד
3 אותם על כך שההתקשרות, מבחינתו, מוגבלת ומצומצמת ואינה תואמת את רצונותיהם.
4 לאחר שההסכם נחתם והתשלום בוצע, שינה הנתבע טעמו והחל מדייק בהסברים, כאשר רק
5 אז הודיע להם כי דרישותיהם כרוכות בתשלום נוסף.
6 לסיכום נקודה זו, במישור זה של היקף ההתקשרות, אני מעדיפה את גרסת התובעים.
7 ההסכם שנערך על ידי הנתבע, ראוי שיפורש באופן הרחב אליו כיוונו התובעים מלכתחילה.

שימור האתר:

10 בפרק הקודם עסקנו בהקמת האתר. עתה אבחן פולמוס נוסף בין הצדדים, והוא, מה היתה
11 חובתו של הנתבע כלפי התובעים מבחינת שימור האתר לאחר הקמתו, הקצאת שרת אחסון
12 ועדכון האתר ומערכת הניהול.
13 בנושא שרת האחסון, הצדדים אישרו כי לאחר שהוקם האתר, הוא אוחסן על שרת של חברת
14 "אינטרספייס", משום שבאותה עת לנתבע לא היה שרת משל עצמו. בסעיף 15 לתצהירו,
15 מציין התובע כי לאחר שהשרת של חברת אינטרספייס העניק שירות לאתר, פנה אליו הנתבע
16 והציע לו לאחסן אצלו את האתר למשך שנה, בעלות של 80 ₪ לחודש. הנתבע דרש תשלום
17 מראש לכל השנה, וקיבל סכום של 1,113 ₪.
18 התובע טען כי בפועל, הנתבע אחסן את האתר בשרת שלו למשך פחות מחודשיים, החל מיום
19 6.2.10, ולא יותר מכך. לכן, סבורים התובעים כי על הנתבע להשיב להם את הסכום של
20 1,113 ₪, אותם שילמו כדמי אחסון שנתיים, בהפחתת סכום של 160 ₪ שהיה אמור לגבות
21 לכל היותר, עבור אותם חודשיים.
22 מול גרסה זו, טוען הנתבע בסעיף 27 לתצהירו, כי אכן בעת חתימת ההסכם בין הצדדים לא
23 היה לו שרת לאחסון אתר התובעים, ועל כן הפנה אותם לחברה אחרת לאחסון אתרים.
24 לימים, הוא הציע לתובעים שירותי שרת משלו, אולם מאחר והתובעים נהגו בו לא כהלכה,
25 הכפישו את שמו אצל גורמים מקצועיים עמם היה בקשרי עבודה, כגון סטודיו קלאץ',
26 והגישו נגדו תלונה במשטרה על שימוש בסמים, ביקש לנתק את הקשר עמם.
27 שני הצדדים נחקרו על גרסותיהם אלה, ועמדו עליהן בישיבת יום 2.11.11.
28 נראה, כי שני הצדדים מסכימים שהסכם ההתקשרות המקורי ביניהם לא הכיל שירותי
29 אחסון, וכי על שירותים אלו הוסכם לשלם בנפרד. לא ראיתי הסכם בכתב המתייחס לנושא
30 שירותי האחסון, למעט החשבונית נספח 7 לכתב התביעה, שם משתקף התשלום של 1,113 ₪
31 ומצוינת התמורה – "אחסון אתר לשנה". תאריך התשלום הינו 28.1.10.
32 בפועל, שני הצדדים מכירים בכך שהאתר אוחסן אצל הנתבע רק לתקופה של חודשיים.
33 הנתבע אמנם מסביר כי לאחר התנהלות התובעים כלפיו, התלונה למשטרה וההשמצות, הוא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9 בינואר, 2012

ת"א 44207-05-10 אבגיל ואח' נ' דר

1 ביקש לנתק מגע עמם, אולם אין מחלוקת כי את השירות שהתחייב לתת להם עבור האחסון,
2 לא נתן במלואו. בסוגייה זו אעיר כי שני הצדדים ייחדו מקום רב לנושא המשטרה
3 וההאשמות בדבר שימוש הנתבע בסמים. נושאים אלו שגרמו לצדדים אמוציות רבות,
4 מצביעים ללא ספק על מערכת היחסים העכורה שנתהוותה ביניהם. עם זאת, במישור
5 המשפטי, אין לנושאים אלה משמעות באשר לקביעת היקף ההתקשרות מלכתחילה, ולאופן
6 ביצועה לאחר מכן.

7 במישור המשפטי, הנתבע התחייב לתת שירותי אחסון לאתר התובעים, לתקופה של שנה,
8 ותמורת תקופה זו קיבל תשלום מלא. אם החליט לנתק את הקשר עמם אחרי חודשיים,
9 מחובתו להחזיר להם את החלק היחסי, וכך אני מורה.

10 עסקינן בסכום של 960 ₪ לשנה, בצירוף מע"מ, לפי פילוח של 80 ₪ לחודש X 12 חודשים. על
11 הנתבע להשיב לתובעים את הסך של 800 ₪ דנן, עבור 10 חודשים בהם לא ניתן השירות.
12 אינני פוסקת מע"מ, שכן הצדדים כבר הזדכו על כך מול רשויות המס.
13

14 אשר לשימור האתר לאחר הקמתו – התובעים סבורים כי הנתבע היה מחויב לתת להם
15 שירותי עדכון ורענון האתר. הנתבע, מנגד, סבר כי השלים את מלאכתו בעת בניית האתר,
16 ואין להשית עליו אחריות בנושא מעבר למה שכבר נעשה.

17 במישור זה, אני קובעת כי יש להעדיף את עמדת הנתבע. תהליך בניית האתר היה ממושך,
18 ובמהלכו ליווה הנתבע את האתר ועדכן אותו מעת לעת. הדעת נותנת, כי אתר אינטרנט ראוי
19 שילווה ע"י מקימו גם לאחר עלייתו לאוויר. אולם, אין לדרוש ממקים האתר לתחזק את
20 האתר לאורך ימים ושנים, ללא קבלת תמורה כספית נפרדת עבור שירותי התחזוקה האלה.
21 אי לזאת, במישור זה אני מקבלת את טענת הנתבע כי לאחר תקופת הזמן הסבירה, שאינה
22 עולה על מספר חודשים, לא ניתן לחייבו במתן שירותים לאתר זה ללא תשלום.
23

קבצי המקור:

25 במישור זה של עדכון מערכת הניהול, לאחר הקמת האתר, מסתבר כי קבצי המקור מועילים
26 לעדכון שוטף של האתר ללא עלויות חיצוניות. התובעים העידו כי הואיל וקבצי המקור לא
27 היו בידיהם, הם נאלצו להזמין טכנאי בעלות של 1,400 ₪ בצירוף מע"מ, כדי לבצע עדכון.
28 לטענתם, אילו קבצי המקור היו בידיהם, היו נמנעים מעלויות מסוג זה.
29 הנתבע מצידו הכיר בכך שקבצי המקור נחוצים לצורך הניהול השוטף, אולם טען כי
30 ההתקשרות בין הצדדים לא הכילה התחייבות מצידו למסור לתובעים את קבצי המקור.
31

32 עניין זה מתקשר להבטחות הנתבע באשר למערכת הניהול – כבר ציינתי בפרק הקודם כי
33 הנתבע לא עמד בציפיות שיצר כלפי התובעים, ולא העניק להם מערכת ניהול התואמת למה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9 בינואר, 2012

ת"א 44207-05-10 אבגיל ואח' נ' דר

1 שהוזמן מבחינתם, ומה שהובטח מבחינתו. זאת ועוד, הנתבע לא מסר לתובעים את קבצי
2 המקור שיאפשרו להם לשדרג ולפקח על מערכת הניהול בכוחות עצמם. כך למעשה ביקש
3 הנתבע לכבול את התובעים לקבלת שירותים ממנו, מכאן ואילך.

4 הנתבע הגדיל לעשות, ובכתבי טענותיו טען כי הוא מוכן למכור לתובעים את קבצי מערכת
5 הניהול, בעלות של 5,000 ₪ בצירוף מע"מ. לדרישה זו אין זכר במסמכי ההתקשרות
6 הראשוניים בין הצדדים.

7 במישור זה, אני מקבלת את עמדת התובעים כי ביקשו להעניק לעצמם שליטה על האתר
8 ואפשרות לשדרג ולנהל אותו דרך מערכת הניהול. הם לא התכוונו לשלם לנתבע עבור
9 שירותים אלו, ולא לגורם חיצוני כלשהו. הנתבע, כמי שאמון על תורת הקמת וניהול אתרים,
10 היה מודע לצורך בקבצי המקור בניהול האתר לאחר הקמתו, ובכל זאת בחר למלא פיו מים
11 ולא להעמיד את התובעים על הצורך בהתייחסות מפורשת לסוגייה זו בחוזה ההתקשרות
12 ביניהם, חוזה שכאמור נוסח על ידו.

13 דרישתו של הנתבע לקבלת תשלום של 5,000 ₪, בצירוף מע"מ, עבור מסירת קבצי המקור,
14 היתה אמורה למצוא ביטוי כתוב בחוזה בין הצדדים, ולא לעלות לראשונה בכתבי הטענות
15 בהליך הנוכחי. הווה אומר, התובעים רכשו מאת הנתבע אתר שמערכת הניהול בו אמורה
16 להיות מנוהלת ומבוקרת על ידם לאחר שהנתבע ישלים את מלאכת ההקמה והפיתוח.
17 הנתבע לא גילה אוזנם בדבר הצורך לשלם בנפרד על קבצי המקור. מן ההתכתבויות שהוגשו
18 לעיוני, עולה כי זו היתה דרך ההתנהלות הרגילה של הנתבע, אשר הוסיף דרישות כספיות
19 עוד ועוד, ככל שתהליך בניית האתר התקדם.

20 אני מקבלת את עמדת התובעים כי רכישת קבצי המקור של מערכת הניהול היתה חלק מן
21 ההתקשרות בין הצדדים. עיינתי בכתב התביעה, אך מצאתי כי מדובר בתביעה כספית בלבד,
22 ואין בה סעד של צו "עשה". זאת ועוד, אין לדעת אם קבצי המקור הללו עדיין שמורים אצל
23 הנתבע במצב שמיש. התובעים העריכו את עלויות תיקון מערכת הניהול בסכום של 10,000
24 ₪, וגם זאת רק לאחר שיתקבלו קבצי המקור מן הנתבע.
25 אתייחס לסוגייה זו של היקף הפיצוי בפרק הייעודי לכך.
26

התמורה:

27 הנתבע קיבל מאת הנתבעים סכום כולל של 19,329 ₪.
28 לטענת התובעים, סכום זה גבוה פי כמה מהסכום אותו סברו כי יהיה עליהם לשלם, על פי
29 ההסכם המקורי, והוא מכיל כספים אותם שילמו לפי דרישות שעלו מאת הנתבע במהלך
30 ההתקשרות ביניהם. התובעים הדגישו כי במשך תקופה ארוכה, הנתבע לא קידם את האתר,
31 למרות שכבר קיבל את מלוא הכסף. ביום 21.4.09, קיבל 7,500 ₪, ואת המחצית הנוותרת
32 קיבל ביום 7.7.09, למרות שהאתר עדיין לא עלה לאוויר באותו מועד.
33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9 בינואר, 2012

ת"א 44207-05-10 אבגיל ואח' נ' דר

1 הנתבע הפנה למכתבים ששלחו אליו התובעים, ומהם עלה כי הם מרוצים. התובעים מציינים
2 כי במכתבים נאמר שהם מרוצים מהסקיצה, אך אין להבין מכך שהם רואים בסקיצה
3 הראשונית הזו את חזות הכל, ויש הרבה מה לתקן ולשנות. זאת ועוד, הם מצביעים על כך
4 שהנתבע הסכים לפנייתיהם לבצע שינויים ותיקונים באותה סקיצה.
5 התובעים מוסיפים כי מן המיילים ניתן לראות את הפניות האינטנסיביות שלהם לנתבע, ואת
6 האופן בו תעתע בהם ולא העניק להם תמורה מלאה לכספם. גם כשהאתר עלה בסופו של
7 דבר לאוויר, התגלו בעיות בגלריית התמונות, בקטעי הוידאו ובמערכת הניהול.
8 התובעים סבורים כי הם זכאים להשבה של התמורה ששולמה על ידם, משום שתמורה זו
9 אינה משקפת כהלכה את המוצר אותו ביקשו לרכוש, מול המוצר שקיבלו. הנתבע מצידו
10 משבח את מרכולתו וטוען כי מדובר במוצר מעולה, בו השקיע זמן עבודה רב. את גרסתו הוא
11 תומך, כאמור, בתצהיריהם של ה"ה רייס ואטינגר, אנשי מקצוע בתחום, עמם הוא מצוי
12 בקשרי עבודה ובהם נעזר גם בהקמת האתר של התובעים.
13 מעדויותיהם של ה"ה רייס ואטינגר התרשמתי כי הם אינם עדים אובייקטיביים ונטולי
14 פניות. קשרי העבודה והידידות שלהם עם הנתבע, כמו גם המעורבות שלהם בהקמת האתר
15 הספציפי, השפיעו על עדותם. במיוחד העד אטינגר, שטען בעדותו, עמ' 17 לפרוטוקול, כי
16 השקיע באתר 173 שעות עבודה, וקיבל תמורתן כ-15,000 ₪. טענה זו אינה ריאלי, והמגמתיות שלה בולטת לעין, במיוחד לאור העובדה שהתשלום עבור האתר כולו עמד רק על
17 19,329 ₪. אין זה סביר שהנתבע שילם לסטודיו קלאץ' בניהול העד אטינגר 75% מתוך
18 הסכם שהוא עצמו קיבל על האתר מאת התובעים.
19 אני מקבלת את עמדת התובעים, כפי שצינתי לעיל, כי קיבלו אתר מינימליסטי, שעה שציפו
20 לקבל אתר מקסימליסטי.
21 התובעים, מבחינתם, שילמו ביתר עבור המוצר, שעה שציפו והבינו מאת הנתבע כי יקבלו
22 מוצר משופר יותר.
23
24

נזקי התובעים:

25 לאחר שקבעתי את הקביעות העקרוניות לעיל, באשר להתקשרות ותוכנה, יש לכמת את
26 המשמעות הכספית מבחינת זכאות התובעים לפיצוי.
27 אבחן את דרישות התובעים במישור זה:
28 19,329 ₪ - התמורה ששולמה לנתבע.
29 1,400 ₪ - סכום ששולם לטכנאי.
30 10,000 ₪ - סכום מוערך עבור תשלום אפשרי לטכנאי לתיקון מערכת הניהול.
31 5,000 ₪ - הוצאות שנגרמו לתובעים בהתנהלות מול הנתבע.
32 30,000 ₪ - עוגמת נפש.
33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9 בינואר, 2012

ת"א 44207-05-10 אבגיל ואח' נ' דר

50,000 ₪ - מניעת רווח בשל היעדר הפרסום.

19,329 ₪ - התמורה ששולמה לנתבע – כפי שצינתי לעיל, הנתבע אכן הקים לתובעים אתר

אינטרנט ותחזק אותו בתחילה. התובעים שילמו לידי הנתבע את הסכום של 19,329 ₪, תוך

שהם מצפים לקבל אתר פעיל. התובעים קיבלו אתר שלא ענה על דרישותיהם. האתר התקבל

באיחור ניכר. שני הצדדים ציינו זאת, כאשר התובעים מצד אחד מציינים שהאתר היה אמור

לעלות לאוויר זמן קצר לאחר ההתקשרות, ולא כך נעשה, ואילו הנתבע מציין כי העיכוב

במסירת הנתונים מאת התובעים אליו, הוא שהוביל לעיכוב בהקמת האתר.

לנושא העיכוב הנטען אינני נדרשת. אמנם מקובל עלי כי התובעים סברו שהאתר יעלה

לאוויר במועד מוקדם באופן משמעותי ממועד העלייה הממשית, והדבר גם מוצא ביטוי

בתכתובות שהוגשו לעיוני. אולם, בכל סדרת הפניות של התובעים אל הנתבע לא מצאתי

הוראה לביטול ההתקשרות עקב העיכוב. יש שם בקשות שקולן הלך וגבר, עד שהפך

לתרעומת של ממש. אולם, הוראת ביטול ההתקשרות מכוח הוראות סעיף 6 לחוק החוזים

(תרופות בשל הפרת חוזה), התשל"א – 1970, לא ניתנה.

על פי הוראות סעיף 7 לחוק האמור, הנפגע זכאי לבטל את החוזה, אם ההפרה היתה יסודית.

על פי סעיף 8 לחוק האמור, דרך הביטול תהיה בהודעת הנפגע למפר, זמן סביר לאחר שנודע

לו על ההפרה.

על פי סעיף 9, משבוטל החוזה חייב המפר להשיב לנפגע מה שקיבל על פי החוזה, או לשלם לו

את שווי של מה שקיבל אם ההשבה היתה בלתי אפשרית.

כאן, לא ראינו שניתנה הודעת ביטול, ומכאן לא קמה גם חובת השבה עקב עיכוב.

קיבלתי את עמדת התובעים, כי שילמו לנתבע עבור אתר משוכלל וקיבלו אתר סתמי. עם

זאת, קשה לכמת בכסף את הפער בין סוגי האתרים. לטענת הנתבע, מאחר ונטל ההוכחה

בעניין זה רובץ על התובעים והם לא הביאו ראיה על דרך של איש מקצוע אחר מתחום

המחשבים. הסוגיה של כמה ראוי לשלם עבור אתר מהסוג שקיבלו התובעים, דהיינו מהו

"השכר הראוי", היא באחריותם של התובעים.

אני סבורה כי אמנם התובעים קיבלו שירות, אך קיים חוסר התאמה מהותי בין המוצר אותו

קיבלו, לבין המוצר אותו הזמינו. חוסר ההתאמה המהותי הזה גרם לכך שהשימוש באתר

יהיה מוגבל ובסופו של דבר דעך. בנסיבות אלה, התובעים לא השמישו את האתר כפי שציפו,

ויש לגרוע 25% מן הסכום אותו שילמו לנתבע בגין הקמתו. קביעה זו נעשית על דרך

האומדנה. אינדיקציה נוספת לקביעת סכום זה היא כי מלכתחילה התחייבו התובעים לשלם

לנתבע סכום של 15,000 ₪, ובסופו של דבר שילמו לו כ – 20,000 ₪, דהיינו 5,000 ₪ יותר.

עסקינן בסכום של 5,000 ₪, אותו על הנתבע להשיב לתובעים, מתוך הסכום הכולל ששולם

עבור האתר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9 בינואר, 2012

ת"א 44207-05-10 אבגיל ואח' נ' דר

1,400 ₪ - סכום ששולם לטכנאי – סכום זה שולם לטכנאי עבור עדכון האתר. התובעים העידו, ואני מקבלת את עדותם כמפורט לעיל, כי תשלום זה היה נחסך מהם אילו היו זוכים לקבל מאת הנתבע את קבצי המקור של האתר. לכך אני מוצאת תימוכין גם בעדותו של הנתבע עצמו בסוגיית קבצי המקור כבסיס לביצוע עדכונים באתר. קבעתי לעיל כי התובעים היו זכאים לקבל את קבצי המקור מראשיתם. התובעים הוכיחו, באמצעות הקבלה שהגישו, את התשלום לטכנאי החיצוני. לפיכך, אני פוסקת לזכות התובעים את עלויות הטכנאי, בסך של 1,400 ₪.

10,000 ₪ - סכום מוערך עבור תשלום אפשרי לטכנאי לתיקון מערכת הניהול – התובעים העריכו כי בהיעדר קבצי המקור, אשר ספק אם הם מצויים ביד הנתבע ושמישים כיום, הם יאלצו לשלם סכום של 10,000 ₪ לטכנאי עבור תיקון מערכת הניהול, כדי שיוכלו לתפעל אותה מכאן ואילך באופן עצמאי.

אכן, בדיון עלה מפורשות כי קבצי המקור הם קריטיים לצורך תפעול עצמאי של האתר. יחד עם זאת, הערכת סכום של 10,000 ₪ אינה נתמכת בראיות חיצוניות. מדובר באמירה שיצאה מפיהם של התובעים מבלי שהיו לה תימוכין בעדות של איש מקצוע כלשהו. התובעים בעדותם ציטטו טכנאי שהזמינו לטיפול באתר באופן חד פעמי. הטכנאי דן לא בא להעיד בבית המשפט. חוות דעת של איש מקצוע אחר לא הוגשה. בנסיבות אלה, הסכום של 10,000 ₪ הוא בחזקת סכום בעלמא, שלא בוסס ולא נתמך בראיות חיצוניות, ואין לשעות אליו.

לכל היותר, ניתן להסתמך על גרסתו של הנתבע עצמו, שהעריך את קבצי המקור בכתב הגנתו, בסכום של 5,000 ₪. יש לראות בעדות הנתבע במישור זה משום הערכה של גורם מקצועי הולם, וההערכה זו היא המשמשת תשתית לקביעה כי על הנתבע לשלם לתובעים סך של 5,000 ₪. אמנם, היעדרם של קבצי המקור עשוי להביא לעלויות נוספות מעבר לסכום של 5,000 ₪ הללו, כגון תשלום לטכנאי שייאלץ לשחזר את קבצי המקור, אולם בהיעדר עדות אובייקטיבית לכך, אין לפסוק על פי השערות. אין לדעת מהי העלות של קבצי מקור חדשים או תשלומים לטכנאי. כל שיש בידי הוא הנתון שסיפק הנתבע עצמו, באשר לעלות של קבצי מקור, שהיא 5,000 ₪. במישור זה, שוב לא ביססו התובעים את תביעתם. אלמלא העדות של הנתבע עצמו באשר לעלויות קבצי המקור, היה גם נתון זה חסר מלפני.

בנסיבות אלה, אני מעריכה את שווי קבצי המקור בסכום של 5,000 ₪. סכום זה אני מחייבת את הנתבע לשלם לידי הנתבעים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9 בינואר, 2012

ת"א 44207-05-10 אבגיל ואח' נ' דר

5,000 ₪ - הוצאות שנגרמו לתובעים בהתנהלות מול הנתבע – התובעים טוענים כי נגרמו להם "התרוצצויות" כלשונם, והוצאות שונות על טלפונים וכיוצ"ב, אותם הם מעריכים בעלות כוללת של 5,000 ₪. במישור זה, אומר כפי שאמרתי כבר בעבר, כי אין מקום לטענות כלליות בדבר הוצאות, שאינן מגובות במסמכים. התובעים התקשרו בהתקשרות מסחרית מול הנתבע, ניהלו את מערכת היחסים מולו עד להשלמת העסקה, כאשר מצידו וגם מצידם יש הוצאות תפעול שונות של טלפונים וכדומה. התובעים לא פירטו את כמות הטלפונים שלהם אל הנתבע, ולא הציגו תדפיס שיחות טלפון וחשבון טלפון, מהם ניתן ללמוד על הוצאותיהם בעין בתחום זה.

אמנם יש דמי נזק שהם עניין של אומדנה, אולם גם לאומדנה יש להקים תשתית בסיסית, דבר שלא נעשה בענייננו. לא שוכנעתי כי היו לתובעים הוצאות מעל לסביר במישור הפניות אל הנתבע. במיוחד שרבות מן הפניות היו באמצעות תשדורת אלקטרונית – מיילים שאינם כרוכים בעלויות. אני דוחה, אפוא, את טענת התובעים במישור זה.

30,000 ₪ - עוגמת נפש – התובעים סבורים כי ההתקשרות מול הנתבע גרמה להם עוגמת נפש, שהם מעריכים את סכומה בשיעור של 30,000 ₪. מדובר בהתקשרות מסחרית לכל דבר ועניין. העובדה שלתובעים נגמרה עוגמת נפש בשל ההתקשרות הזו, אינה מצדיקה פיצוי כספי כלשהו, ודאי לא בסכום של 30,000 ₪. התובעים לא הוכיחו כי היתה כאן חריגה משמעותית שהצדיקה פיצוי. להפך, המיילים שהתובעים הציגו מעידים כי פניותיהם נענו על ידי הנתבע, וכי התקשרות בין הצדדים נמשכה. נכון שהטון במיילים הפך חריף יותר מפעם לפעם, אולם ההתקשרות עצמה לא בוטלה. ככלל, יש לנהוג זהירות בפיצוי בגין עוגמת נפש. לא כל צעד מסחרי שאינו מניב את התוצאה המקוהה, מצדיק פיצוי בגין רכיב זה. בהקשר זה נזכיר, כי גם התובעים הסבו לנתבע, לטענתו, לא מעט עוגמת נפש, לדוגמא בנושא הסמים והמשטרה. אני סבורה כי אין לפסוק לזכות התובעים פיצוי כלשהו בגין רכיב של עוגמת נפש.

50,000 ₪ - מניעת רווח בשל היעדר הפרסום – התובעים מציינים כי ביקשו להקים אתר כדי לפרסם את ההרכב המוזיקלי שלהם. לטענתם, האתר שלא היה לשביעות רצונם, לא העניק להם פרסום מתאים, וגרם למניעת רווח. בעיקרון, מניעת רווח היא אכן רכיב בר פיצוי בהליכי משפט. אולם, כאן לא שוכנעתי כי המתכונת הקיימת של האתר גרמה למניעת רווח, או גרמה למניעת רווח בסכום הנטען. התובע, בעדותו בפני בשיבת יום 2.11.11, העיד כי התובעים פנו לפרסום באמצעים חלופיים, כגון רשתות חברתיות, למשל פייסבוק (עמ' 9 לפרוטוקול, שורות 16-20, עדות התובע, עמ' 13

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9 בינואר, 2012

ת"א 44207-05-10 אבגיל ואח' נ' דר

1 לפרוטוקול, שורות 1-2, עדות התובעת). התובעים בחרו שלא להקים אתר אחר, ומכאן כי לא
2 השליכו את יהבם בתחום הרווח על האתר האמור. התובעים עצמם ביקשו מהנתבע להקים
3 את האתר במהירות, אך הסכימו להארכות מועד, כפי שמשתקף מתכתובת המיילים
4 שהוגשה לעיוני, ומעדותם בפני, שכן לא ביטלו את העסקה חרף העיכוב.
5 מכאן, התובעים עצמם היו מודעים לכך שהאתר מתממה, והסכימו לכך בדרך של
6 התנהגות. התובעים עוד הוסיפו לאתר אפליקציה למכירת מוצרים, אך עשו זאת זמן קצר
7 לפני הגשת התביעה, ומכאן שלא חשו צורך בכך קודם לכן (עמ' 8 לפרוטוקול, שורות 22-20).
8 יצוין כי הנתבע הכחיש שמלכתחילה פנו אליו וביקשו ממנו אפליקציה של מכירת מוצרים.
9 מכאן, נסתרו הטענות בכתב התביעה לפיהן האתר נועד לקדם נקודתית את הדיסק החדש.
10 האתר אכן נועד לקדם את פעילות התובעים בתחום המוזיקלי, ואת ההרכב "היפנוטיקה
11 מיוזיק", אולם האתר לא קידם ספציפית את מכירת הדיסק, נוכח עיתוי עלייתו לאוויר,
12 כאשר השיהוי היה בהסכמת התובעים על דרך של התנהגות.
13 התובעים לא הוכיחו כי נגרם להם נזק כלשהו כתוצאה מהאתר, עיתוי הקמתו וצורתו
14 הסופית. זאת ועוד, התובעים לא תמכו את גרסתם לנזק של 50,000 ₪ בראיות כלשהן. הם
15 לא צירפו מאזן כספי המוכיח מה היו הכנסותיהם ממוזיקה בתקופה הרלוונטית, וכן
16 בתקופות קודמות ומאוחרות לה. כך, לא ניתן לאמוד את היקף הכנסתם הנתענת ממוזיקה
17 ואת הרווח, שלגרסתם נמנע מהם.
18 על כן, אני דוחה את טענות הנתבעים במישור זה.

זכות הקיזוז של הנתבע – האמנם?

21 הנתבע טוען לזכות קיזוז בשל סכום של 6,080 ₪, שלטענתו משקפים שירותים נוספים
22 שהעניק לתובעים בכמות של 38 שעות עבודה נוספות, בעלות של 160 ₪ בתוספת מע"מ.
23 על פי הוראות סעיף 53 לחוק החוזים, חלק כללי, תשל"ג – 1973, חיובים כספיים שהצדדים
24 חבים זה לזה מתוך עסקה אחת, והגיע המועד לקיומם, ניתנים לקיזוז בהודעה של צד אחד
25 למשנהו.
26 בענייננו, הנתבע העלה את דרישת הקיזוז שלו לראשונה עם הגשת כתב ההגנה. לא ראיתי
27 תיעוד לכך שהנתבע דרש מהתובעים תשלום עבור הרכיבים הללו קודם לכן. הנתבע לא גילה
28 הססנות בדרישות כספיות מהתובעים לאורך כל ההתקשרות. הנתבע מצא את הדרך ואת
29 המילים לדרוש מהם תוספות תשלום כאשר ראה לנכון, ואלו אף שולמו לו לפי דרישותיו.
30 מכאן, כי הדרישה של 6,080 ₪, שלא הועלתה במועד הרלוונטי, אלא בדיעבד, היא דרישה
31 חסרת ממשות, שאין לשעות אליה.
32 אני דוחה את טענת הקיזוז של הנתבע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9 בינואר, 2012

ת"א 44207-05-10 אבגיל ואח' נ' דר

מסקנות:

- מן המקובץ לעיל, אני קובעת כי התובעים זכאים לפיצוי מאת הנתבע. התובעים הוכיחו זכאות עקרונית לפיצוי, אך כשלו בהוכחת היקפי הסכומים אותם דרשו, לא הרימו את הנטל, דבר שגרר צמצום הפיצוי שאני פוסקת, בסופו של דבר, לזכותם. אני פוסקת, אפוא, לזכות התובעים, את הסכומים כדלקמן:
1. סך 5,000 ₪, השבת סכום ששולם ביתר עבור הקמת האתר.
 2. סך של 1,400 ₪, סכום ששולם לטכנאי.
 3. סך של 5,000 ₪, סכום עבור עדכון מערכת הניהול.
 4. סך של 800 ₪, סכום בגין אי שימוש בשרת האחסון.

סיכום:

התביעה מתקבלת בחלקה. אני פוסקת לזכות התובעים, יחד ולחוד, סל כולל של 12,200 ₪, כמפורט בפרק המסקנות לעיל. סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מיום הגשת התביעה, 27.5.10, ועד התשלום המלא בפועל. יתרת התביעה נדחית. אני מחייבת את הנתבע לשלם לתובעים אגרות משפט א' ו-ב', כערך ביום תשלומן, וכן שכ"ט עו"ד התובעים בסך של 4,000 ₪ כולל מע"מ.

ניתן היום, י"ד טבת תשע"ב, 09 ינואר 2012, בהעדר הצדדים.

נועה גרוסמן,

שופטת

סגנית נשיאה

הוקלד ע"י: לינור משה